

V této práci se chci věnovat mongolským pohádkám. Četba jedné konkrétní knihy mongolských lidových pohádek (vypravěče Gendena Bandiho) ve mně probudila zájem a chuť seznámit se s výběrem a pestrostí daného žánru v mongolské kultuře a rovněž snahu porozumět některým současným přístupům k celkovému poznávání onoho světa příběhů, které jsou skoro stejně tak staré jako lidstvo samo.

O pohádkách bylo napsáno a publikováno až nepřehledné množství materiálů, zpracovaných k tomuto tématu i z hledisek rozličných vědeckých disciplín, takže hned dodávám, že můj pohled je v představované práci zúžen vesměs na přístup folkloristický. Tento pohled jsem zvolil jako příhodné teoretické východisko a dalším možným přístupům se zde záměrně nevěnuji skoro vůbec. Z větší části jsem tak vycházel z teoretických a srovnávacích prací některých českých folkloristů, zvláště pak z pohádkoslovných studií J. Polívky, K. Horálka, O. Sirovátky a H. Šmahelové. S vědomím značné rozsáhlosti materiálu, jenž by bylo nutno zvládnout, si v této práci nekladu za cíl srovnávat jednotlivé verze konkrétních mongolských pohádkových syžetů v měřítku národním, natožpak světovém. Lze říci, že se zde v širším měřítku věnuji pouze vybraným problémům, v onom užším zase zohledňuji jen velmi omezený materiál. Jde tak spíše o práci průpravnou, v níž se zatím snažím související problémy pouze formulovat a naznačit jejich možná podrobnější řešení do budoucna.